

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 3T/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010736
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6415010736.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom pred samosudcom JUDr. Petrom Lukáčom v trestnej veci obvineného K. V., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.02.2016, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

K. V., nar. XX.XX.XXXX v J., naposledy bytom J. W.. - O., t.
č. na neznámom mieste,

je v i n n ý, ž e

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasledujúcich Zákona o rodine čl. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svojho syna C. E., nar. XX.XX.XXXX, pričom táto povinnosť mu bola deklarovaná aj rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4C 97/2009-63 zo dňa 12.07.2010, právoplatným dňa 26.07.2010, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu mal. C. E., nar. XX.XX.XXXX, výživným vo výške 35,00 € mesačne, počnúc dňom 05.11.2008, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. dieťaťa E. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. L. Y., avšak obvinený si svoju vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska a na miestach, kde sa zdržiaval riadne a včas neplnil, čím mu na mal. syna C. E., nar. XX.XX.XXXX, za obdobie od januára 2015 až do súčasnej doby vznikol dlh na výživnom vo výške 425,00 € a tohto konania sa dopustil, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 1T 227/2014 zo dňa 16.12.2014, právoplatným dňa 08.01.2015, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov do 08.01.2017,

3T 104/2015

- 2 -

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov z nedbanlivosti neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra v Žiari nad Hronom podala dňa 15.12.2015 na tunajší súd obžalobu na obžalovaného K. V. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby. Okresná prokuratúra zároveň v súlade s ustanovením § 360 Trestného poriadku navrhla vykonať proti obžalovanému konanie ako proti ušlému za účasti ustanoveného obhajcu.

Súd v súlade s ustanovením § 361 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonaným dokazovaním, oboznámením sa listinnými dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v spise zadováženými v prípravnom konaní, resp. na hlavnom pojednávaní, výsluchom svedkyne E. E.. Z takto vykonaných
3T 104/2015

- 3 -

dôkazných prostriedkov zistil skutkový stav veci tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Svedkyňa tak ako v prípravnom konaní tak i na hlavnom pojednávaní ku skutku uviedla, že je matkou mal. C. E., nar. XX.XX.XXXX a zároveň obžalovaný je prirodzeným otcom mal. C. E.. Zároveň potvrdila skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 4C 97/2009 bol obžalovaný zviazaný prispievať na výživu mal. C. sumou 35,00 € mesačne počnúc dňom 05.11.2008 k rukám poškodenej svedkyne. Potvrdila skutočnosť, že napriek zákonnej povinnosti vyplývajúcej obžalovanému zo Zákona o rodine a napriek citovanému rozhodnutiu Okresného súdu Žiar nad Hronom, ktorým bola deklarovaná povinnosť obžalovanému uhrádzať vyživovaciu povinnosť v citovanej sume, obžalovaný ako prirodzený otec mal. C. od mesiaca január 2015 až do rozhodnutia vo veci neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, čím tomuto vznikol dlh na výživnom za obdobie od mesiaca január 2015 do vyhlásenia rozhodnutia vo veci v celkovej výške 425,00 €. Zároveň potvrdila skutočnosť, že výchovu mal. dieťaťa po materiálnej stránke zabezpečuje sama, žije na hranici chudoby, neuhrádzaním deklarovaneho výživného sa poškodená spolu s mal. dieťaťom dostáva do pásma chudoby. Svedkyňa vo svojej výpovedi potvrdila ďalej okolnosť, že náhradné výživné od štátu zatiaľ nepoberá. Potvrdila okolnosť, že nemá žiadnu vedomosť o tom kde sa obžalovaný nachádza a s týmto nemá dlhodobu žiaden kontakt.

Z prevedeného dokazovania mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C 97/2009 zo dňa 12.07.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.07.2010, bol mal. C. zverený do výchovy a opatery svedkyne, obžalovanému K. V.B. ako prirodzenému otcovi mal. C. bola deklarovaná povinnosť uhrádzať výživné vo výške 35,00 € počnúc dňom 05.11.2008 k rukám poškodenej svedkyne.

O osobe obžalovaného súdu zistil, že tento je posledne hlásený na adrese pobytu mesto J. W.. O., kde sa dlhodobo nezdržiava. V súčasnej dobe je pobytom na neznámom mieste. Zo správy Okresného úradu Odboru všeobecnej vnútornej správy J. W.. mal súd preukázané, že obžalovaný od roku 2006 nie je evidovaný priestupkovo a v evidencii nemá žiadny záznam. Zo správy mestskej časti J. - O. mal súd taktiež preukázané, že naposledy bol obžalovaný hlásený na trvalý pobyt na obec J. - O. bez evidencie prechodného pobytu. Na adrese evidovaného trvalého pobytu sa tento dlhodobu nezdržiava, úradu nie je známa adresa pobytu obžalovaného. Obžalovaný bol do súčasnej doby 3-krát súdne trestaný. Ostatný

krát Okresným súdom Žiar nad Hronom trestným rozkazom sp. zn. 1T 227/2014 zo dňa 16.12.2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, pričom tomuto bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roku s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, ktorá obžalovanému uplynie dňa 08.01.2017.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že obžalovaný K. V. svojim konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 Trestného zákona. Z prevedeného dokazovania nepochybne vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4C 97/2009 zo dňa 12.07.2010, s právoplatnosťou ku dňu 26.07.2010, zaviazaný prispievať na výživu mal. C. E., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 35,00 € mesačne počnúc dňom 05.11.2008 k rukám matky poškodenej E. E.. V konaní mal súd nesporne za 3T 104/2015

- 4 -

preukázané, že obžalovaný za uvedenú dobu v obžalobe, t. j. od mesiaca január 2015 do dňa vyhlásenia rozhodnutia vo veci, neuhradil žiadne výživné, a to napriek jeho zákonnej povinnosti ako i povinnosti deklarovanej mu rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom. Za žalované obdobie od 01.01.2015 do dňa vyhlásenia rozhodnutia vo veci (08.02.2016) spôsobil dlh na výživnom vo výške 425,00 €. S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k jednoznačnému záveru, že konanie obžalovaného v rozhodnom období do 01.01.2015 do 08.02.2016 napĺňa v rozsahu všetky pojmové znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu, a to tak po subjektívnej ako i objektívnej stránke. Obžalovaný ako subjekt nesporne spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti, a to tak z hľadiska veku ako aj z hľadiska príčetnosti. Zavinenie na strane obžalovaného súd ustanovil ako úmyselné, keďže obžalovaný podľa svojich pomerov a možností účelovo neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, pričom táto však do súčasnej doby trvá.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu súd prihliadol k ustanoveniu § 34 ods. 1, 2, 3, 4 a 6 Trestného zákona, pričom poľahčujúcu okolnosť na jeho strane nevzhliadol. Taktiež priťažujúcu okolnosť na strane obžalovaného nevzhliadol. Vzhľadom k osobe obžalovaného, k jeho pomerom a možnosti jeho prevýchovy súd považoval za nevyhnutné uložiť tomuto, vzhľadom na posledný trest, nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, ktorý podľa názoru súdu naplní účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Keďže obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pre spáchanie trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorým by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd obžalovaného pre výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je podľa § 334 odsek 4 Trestného poriadku prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 odsek I písmeno c/ Trestného poriadku.